

saa er man udsat for, som man altid er, naar man skal gaa til Domstolene, at det varer temmelig lang Tid, inden man faar ført Sagen igennem. Gaar man derimod til Overøvrigheden, og den kan tage Bestemmelse efter at have indhentet de Erklæringer og Oplysninger, som den selv ønsker, og der dermed er forbundet en Rekurs til Justitsministeriet, mener man dermed at have Sikkerhed nok. For mig staaer det imidlertid som et saa overordentlig Indgreb i Ægtefællernes hele Forhold, at det ikke bør kunne afgøres ad administrativ Vej, men man maa gaa den sædvanlige Vej gennem Domstolene, selv om det skal vare noget længere. Det er muligt, at der kan træffes i alt Fald visse midlertidige Foranstaltninger, medens Sagen staaer for Domstolene. Jeg vil finde det meget betænkeligt, om man lod det blive et Administrationsanliggende.

Med Hensyn til 6te Kapitel, der afhandler Ægtepagter afsluttede i Udlandet, behøver jeg ikke at udtale mig nærmere for ikke at opholde det høje Ting.

Jeg havde egentlig slet ikke tænkt, at det blev mig, der vilde komme til at indlede denne Diskussion, og hvis mine Bemærkninger derfor skulle have været mindre sammenhængende og ikke indgaaende nok, beder jeg det høje Ting undskylde det, idet mit Foredrag nærmest har været improviseret. — Jeg vil slutte, saaledes som jeg begyndte, med den Bemærkning, at jeg finder, at Lovforslaget er af overordentlig stor Vigtighed, og at man maa være meget taknemmelig for, at der er givet Rigsdagen Lejlighed til at behandle disse Spørgsmaal. Jeg ønsker og haaber, at der maa blive sat al mulig Kraft ind paa at føre dette Forslag igennem.

Oct. Hansen: Lad ogsaa mig begynde med at sige, at jeg finder det forelagte Lovforslag fortræffeligt. Det er koncist og dog udtømmende, det er dristigt, man kunde næsten sige revolutionært, og dog konservativt. Det knytter sig til den bestaaende Tilstand og indfører dog saadanne Forandringer, at man maa sige, at vort Land derved vil komme paa Højde med de mere civiliserede Nationer paa dette Omraade. Vor Lovgivning om Ægtefællers Formueforhold er der jo ikke rørt ved i omtrent 100 Aar, bortset fra Loven af 7de Maj 1880, og der har derfor været al mulig Grund til at tage fat derpaa. Jeg maa ligesom den foregaaende ærede Taler lykønske den ærede Justitsminister til, at han har kunnet forelægge et saa

fortræffeligt Forslag. Det vil jo navnlig af Kvinder, af Kvindeforeninger blive modtaget, antager jeg, med Begejstring og være Anledning for dem til at sende Justitsministeren en Takadresse, maaske endog at votere ham en Guldkrans. Ved Siden deraf maa vi erindre de Mænd, der have haft det egentlige Arbejde ved Udarbejdelsen af Lovforslaget og dets Motiver. Det er jo det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Nellemann), assisteret af Professor Deuntzer. Det er vore mest fremragende Jurister paa dette Omraade, saa man kunde jo vente et godt Arbejde fra dem, men det forekommer mig, at de Herrer have næsten overgaaet sig selv, navnlig ved den Maade, hvorpaa Bemærkningerne ere affattede. Jeg tillod mig i Gaar i Anledning af Statsrevisionens Betænkning at sige, at den er ikke Morskabslæsning; men jeg vil i Dag med Hensyn til dette Lovforslag og særlig Bemærkningerne dertil sige d'Herr, for saa vidt de ikke alle have læst dem, at for Jurister kunne Bemærkningerne næsten betragtes som Morskabslæsning. Man føres fremad fra den ene Overraskelse til den anden gennem Reformen, og alt staaer saa klart, at der er meget faa Spørgsmaal at rejse derved. Jeg tillader mig at sige, at det er jo ikke mere, end man kunde vente sig fra det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds. Der var en Gang et Medlem i dette Ting, der sagde til mig: „Naar der tales om juridiske Love, saa stemmer jeg altid med den 1ste Landstingsmand for 1ste Kreds, for han er den eneste Jurist, der kan tale saaledes om juridiske Sager, at vi Lægmænd kunne forstaa det.“ Om det nu maaske er noget overdrevent, er der dog den Sandhed deri, at det meget ærede Medlem har saa klar en Form, at selv Lægmænd kunde følge med og sætte sig ind i saadanne Spørgsmaal, som dog høre til de mere indviklede juridiske Spørgsmaal.

De væsentligste Forandringer i den nugældende Tilstand, som foreslaas ved dette Lovforslag, fremdrages i Bemærkningerne. Jeg skal kort fremhæve dem her. Det er først og fremmest dette, at gift Kvinde, som hidtil mærkverdige nok har været holdt i Umyndighedstilstand i Formueanliggender, og selv om hun er bleven nok saa gammel og igennem et langt Liv har styret sit Husvæsen paa en fortræffelig Maade, er vedblevet at være lige saa umyndig som et spædt Barn, samtidig med at man har tilstaaet den ugifte Kvinde ganske den samme Myndighed som Manden, uagtet hun ikke kan antages at være saa fornuftig